POLSKA TIMES.P
METROPOLIA WARSZAWSKA
junior

Dwójeczka

Szkoła Podstawowa nr 2 im. Fryderyka Chopina
Leśna 15
07-320, Małkinia Górna

Numer 36 04/19

WWW.JUNIORMEDIA.PL

ORGANIZATOR PROJEKTU POLSKA PRESS GRUPA

PARTNER Fundacja orange

XIV ROCZNICA ŚMIERCI PAPIEŻA JANA PAWŁA II

Papież Jan Paweł II zmarł 2 kwietnia 2005 roku w wieku 84 lat. Pontyfikat Jego trwał 26 lat,5 miesięcy i 17 dni i był trzecim w historii najdłużej trwającym pontyfikatem.

Jan Paweł II był pierwszym papieżem od 450 lat, który nie pochodził z Włoch.

Podczas trwania całego pontyfikatu odwiedził 135 krajów i z tego powodu nazywano Go „Papieżem –Pielgrzymem."

W tym roku z okazji rocznicy śmierci Świętego Jana Pawła II w Watykanie na placu św. Piotra przed południem został odczytany dokument „Christus ViVit"(Chrystus żyje) który miał formę listu i był skierowany do ludzi młodych.

Natomiast w Warszawie na placu Piłsudskiego o godz. 21:15 odbyło się tradycyjne czuwanie które było połączone z refleksją nad nauczaniem Jana Pawła II.

Organizatorem obchodów 14 rocznicy śmierci papieża Polaka w Warszawie było Centrum Myśli Jana Pawła II.

SEBASTIAN KOBUS

Najciekawsze wiadomości z naszej Szkoły.

Wielkie gratulacje dla naszego redaktora Aleksandra Zyśka z klasy III b gimnazjum. Olek dostał wyróżnienie w kategorii prezentacja multimedialna w kategorii szkół ponadgimnazjalnych. Promował naszą Małkinię Górną. W tym samym konkursie udział wzięły też w kategorii praca literacka Kasia Żach i Natalia Majewska. Naszym koleżankom nie udało się zostać laureatami. Ten konkurs organizuje Muzeum Niepodległości „Mazowsze Moja Mała Ojczyzna" Nasi uczniowie z powodzeniem biorą udział od początku, czyli od 15 lat. Zawsze mamy jakieś osiągnięcia. W tym numerze publikujemy prace naszych koleżanek. Życzymy im duzo sukcesów w nowej szkole. Odchodzą już z naszej redakcji. Mamy nadzieję, że wykorzystają swoje umiejętności w dalszej pracy.

REDAKTOR NACZELNY

BARBARA SIWEK

Warsztaty Junior Media w naszej szkole

Junior media to internetowa platforma do tworzenia gazet. Nasza szkoła pracuje na niej od 3 lat. Tworzymy gazetkę „Dwójeczka", gdzie redaktorem naczelnym jest pani Barbara Siwek. Gazetkę założyli gimnazjaliści. Odchodzili kolejni redaktorzy na ich miejsce pojawiali się nowi. W tym roku odchodzą nasi najstarsi, zostaje tylko Maks Małecki, który jest zastępcą redaktora naczelnego i grupa uczniów z klasy Va i Vb, którzy uczą się tworzyć gazetę i pisać.

Dzięki pomocy pani wójt Bożeny Kordek udało się zorganizować w naszej szkole specjalne warsztaty dziennikarskie. Warsztaty prowadziły panie Kamila Bratkrajc, koordynatorka projektu Junior Media z Warszawy i Sylwia Tyszka redaktor Tygodnika Ostrołęckiego Polska Press Grupa. Pierwsze spotkanie odbyło się 29 marca 2019 r. Drugie 3 kwietnia. Udział wzięło 20 młodych redaktorów. Uczyli się formatowania tekstu, kadrowania zdjęć.

Każdy musiał przygotować swój tekst i zdjęcia, które później wstawiali na kolejne makiety.

Naprawdę moi młodsi koledzy poradzili sobie dobrze, mimo że dla wielu były to początki.

Widać było zaangażowanie i współpracę, a to jest ważne przy tworzeniu numerów gazetki i pracy w Dwójeczce.

Czeka nas jeszcze wyjazd do Ostrołęki do TO na kolejne warsztaty.

MAKSYMILIAN MAŁECKI

Programuję

Wywiad z moją babcią o czasach PRL.

Wywiad przeprowadziłam z 87 letnią prababcią, chciałam, żeby opowiedziała mi o czasach PRL-u. Moja babcia żyła w tamtych czasach i często na różnych spotkaniach rodzinnych je wspominała. Lubiliśmy jej słuchać, szczególnie my młodzi, bo dla nas ten okres to bajka, wiele rzeczy widzieliśmy na filmach.

Wybierając patronów miejsc w przestrzeni publicznej, staramy się przypomnieć ważne wydarzenia historyczne, a także oddać hołd bohaterom. Chcemy upamiętniać dzieje sprzeciwu wobec obcej dominacji oraz uczcić ofiary niemieckiej i sowieckiej okupacji, a także dyktatury komunistycznej. Okazujemy w ten sposób należny szacunek poprzednim pokoleniom.

W okresie PRL nazewnictwo miejsc publicznych było jednym z narzędzi propagandy i masowej indoktrynacji społeczeństwa. Budowane wówczas pomniki i nazwy nadawane placom i ulicom miały utrwalać oficjalną wersję historii, narzuconą przez partię komunistyczną. Jeszcze dziś w wielu miejscach odnajdujemy ślady upamiętnienia tak zwanych „czerwonych bohaterów" zasłużonych dla Związku Sowieckiego. Funkcjonowanie takich nazw w niepodległej Polsce nie tylko uwłaszcza wolnym ludziom, lecz także może być odczytywane jako zniewaga wobec ofiar minionego reżimu.

W komunistycznej Polsce panował ustrój wzorowany na ZSRR. Mimo, ze prawa takie jak: nietykalność osobista, wolność słowa i wyznania oraz prawo do posiadania własności prywatnej były umieszczone w konstytucji, nie były przestrzegane.

-Czy prawa te były łamane na wiele sposobów?

•Tak ,a oto niektóre z nich:

Wolność słowa i wyznania

•Nie mogliśmy swobodnie wyrażać swoich opinii o rządach Komunistów. Było kilku ludzi, którzy nie obawiali się głośno wyrażać swoich poglądów, należeli do nich min. Jan Paweł II, Lech Wałęsa, Ronald Regan.

-Czy w czasach PRL-u każdy mógł mówić co chciał i krytykować rzeczy niepodobające mu się?

• Wiadomości w telewizji, radiu i gazetach były ocenzurowane, czyli poddane kontroli władz. Rządzącym zależało na tym, by do obywateli docierały informacje dla nich wygodne.

– A czy w czasach komunistycznych każdy mógł wyznawać religię, jaka mu się podobała?

• Komuniści potępiali gorliwe wyznawanie wiary, lecz polski kardynał Karol Wojtyła ,kiedy został mianowany papieżem pokrzyżował im plany. Komuniści nie chcieli, by Jan Paweł II przybył na pielgrzymkę do Polski ,lecz nie mogli tego zabronić ,ponieważ zależało im na dobrej reputacji wśród innych krajów, a nie przyjecie papieża zniszczyłoby ja. W 1979 roku kiedy Jan Paweł II przyjechał do Polski i głośno wyraził swoja opinie na temat komunizmu, opinie niezbyt pochlebna , wbił pierwszy gwóźdź do trumny komunizmu. Po jego opinii dopiero na nowo zaczęto mieć nadzieje na upadek tego ustroju. Pamiętam jego wystąpienie w Warszawie na mszy. Nie byłam osobiście, ale oglądałam w telewizji. Tłumy Polaków cieszących się z jego przyjazdu i słynne słowa, które zapamiętałam „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze Ziemi tej Ziemi". Płakałam, oglądając relacje z pobytu tego wielkiego Ojca. To chyba dało nam wiele do myślenia. Szczególnie tym, którzy mieli dość komunizmu.

– A czy w tych czasach powstała jakaś partia chcąca upadku komunizmu?

• W końcu powstał związek Solidarność, który chciał upadku komunizmu. Był organizatorem wielu strajków robotniczych w obronie pracowników. Komuniści dążyli do upadku tego Ruchu. Aresztowali nawet jego przywódcę Lecha Wałęsę.

– Czy podczas wyborów obywatele mieli wpływ na wyniki głosowania??

• Władze ograniczały do minimum wpływ obywateli na rządy kraju. Obywatele mimo, iż musieli stawiać się na głosowaniach, nie mieli wpływu na wyniki. Wyniki były fałszowane bądź była tylko tzw. Jedna lista. Jedna lista to taka ,na której widniały nazwiska tylko wybranych. Dlatego Komunizm otrzymywał się w Polsce tak długo.

Wszystkie te czynniki wpływały na łamanie praw człowieka, jednakże niektóre z nich doprowadziły do upadku Komunizmu.

-Słyszysz hasło „PRL". Jakie jest Twoje pierwsze skojarzenie?

• Gdy słyszę hasło PRL, to robię się lekko rozdrażniona, ponieważ to były złe czasy, pełne cierpienia i pogardy dla człowieka, a obecnie pojawiła się tendencja bardzo spłycająca ten okres w naszej historii, ograniczająca się do tego, co było śmieszne i absurdalne. A codzienne życie wcale nie było zabawne.

– A zakończenie stanu wojennego, jakie to wspomnienie?

• Dzień zakończenia stanu wojennego nie był już taki wyrazisty, ponieważ wprowadzone wcześniej represje były stopniowo łagodzone i przejście ze stanu wojennego do normalności (o ile PRL można uznać za normalność) było bardziej płynne.

-Babciu, gdzie chodziłaś do szkoły?

• Chodziłam do pobliskiej szkoły w Glinie, gdyż za moich czasów nie było łatwo o dostanie się do wybranej szkoły.

-Czy była ona taka jak moja?

• Szkoła była taka sama, jako budynek oraz struktury. To znaczy, były klasy, byli nauczyciele, byli uczniowie, byli dyrektorzy, byli woźni. Jednak samo podejście do nauki, książki, materiały, przybory nie są już takie same, no a możliwości, jakie stwarza wszechobecny internet to jest dla mnie „kosmos", o którym nawet nie rozmyślałam.

– Dziękuję bardzo Babciu, że poświęciłaś mi czas, przeznaczony na przeprowadzenie tego wywiadu. Na pewno wiem teraz więcej o życiu w czasach PRL-u, prawie 40 letniej historii Polski i to z pierwszej ręki. Jeszcze raz dziękuję za pomoc.

• Dziękuję Natalko za ciekawe pytania i możliwość powrotu na kilka chwil do lat swojego dzieciństwa i młodości. Cieszę się, że interesujesz się czasami, w których żyłam. Patrzę na wasze życie, jest inne niż moje i twojej babci. Chciałabym, żeby nigdy już one nie wróciły.

– Ja również dziękuję ci babciu, że chciałaś ze mną porozmawiać, lubię Twoje opowieści, gdyż dzięki nim wiele się uczę. .

NATALIA MAJEWSKA